

ROK 1958

Milý čtenáři – hned v úvodu musím podotknout, že kronika byla doplňována za velkých obtíží. Údaje, se kterými Vás budu postupně seznamovat byly získány od pamětníků v místní obci, některé části ze zápisové knihy JZD, neboť jiné doklady nebyly k dispozici. Kronika nedopatřením nebyla vedena 18 let. Mám však snahu doplnit za toto období pouze věrohodné a ověřené události a oprostít se od neskutečných faktů, které se v obci neudály a přiblížit tak čtenáři skutečný obraz a vývoj obce. Proto zápisy za toto období nebudou tak obsáhlé. Sám bydlím v obci od roku 1951, nemohu však veškeré podrobnosti pamatovat.

V tomto roce jako předseda MNV byl Hilbich Günther, člen JZD, povoláním traktorista. Funkci tajemníka MNV zastával Kessner Václav, zaměstnanec ČSLA ve Stříbře, původním povoláním zámečník, dosídlenec z Prahy. Členové rady MNV byli: Kaprhál Miroslav, dosídlil ze Sokolova v roce 1956, původním povoláním kovář, zaměstnanec státního statku.

Jedlička Jan, dosídlenec od roku 1945, zam. MV-Plzeň-Bory.

Kazík Martin, původní povolání zemědělec, který současně zastával funkci předsedy JZD. Předsedu VO-KSČ zastával Václav Mandák, původní povolání zemědělec, člen JZD.

Podrobnější záznamy se nepodařilo získat, jen to, že zájmem jak stranické organizace tak i rady MNV byla otázka zlepšení hospodaření v JZD. Za velkého úsilí těchto složek a samotných družstevníků začaly se v průběhu tohoto roku dostavovat uspokojivé výsledky. Družstevníci si zakoupili nový traktor typu Zetor 25A. Řízením traktoru byl pověřen Ochriměk Pavel, skupinář družstva. Mimo to družstvo mělo 4 páry koní. Očekávaný výsledek se v průběhu roku zlepšil, na pracovní jednotku bylo po prvé v historii družstva dosaženo cca 29 Kčs. Přes zlepšené hospodářské výsledky se dostavili další potíže. Začal se projevovat generační problém družstva. K dosídlení nebyly předpoklady – vyvstávala bytová otázka. Řada mladých lidí stála mimo družstvo – mám na mysli děti družstevníků, kteří byli zaměstnány mimo obec u jiných organizací. Některé se podařilo získat zpět, avšak nebylo jich mnoho. V tomto roce navíc vysídlil z obce Bernhard Bedřich do NSR. Jeho dvě dospělé děti stáli rovněž mimo družstvo. Byl dosídlenec na č.17. Rovněž se tentýž rok odstěhoval do NSR Bárta Karel a jeho dospělý syn. Bárta pracoval na státním statku, jeho syn ve šlechtitelské stanici v Krukanicích. Domek kde bydleli stál vedle špýcharu a po jejich odstěhování byl zbořen. Pod obcí v Trpístech směrem na Pernarec stával mlýn a pila. Tato usedlost jako konfiskát po odsunu majitele Christla byla přidělena státnímu statku v Trpístech. V tu dobu byl již mlýn demolován, zůstala pouze pila. Mlýn i pila bývali na vodní pohon turbínou. Voda byla přiváděna dlouhým náhonem z vybudovaného jezu od Mydlovar. Tento náhon i jez jsou dosud zachovány i když ne v nejlepším stavu. Delší dobu byla využívána pila, zejména státním statkem. Pila po demontáži turbíny byla poháněna naftovým motorem. Pilaře zde dělal Rössler František, starousedlík, antifašista, který v obci zůstal. Pila se udržela v provozu proto, že státní statek tehdy vlastnil 130 ha lesa, které se táhly od zámeckého parku až po Blahoustecký potok. Později les převzala lesní správa Konstantinovy Lázně. Tímto došlo k velké škodě – postupné likvidaci pily – a demolici celého objektu. V tomto roce byl také naposledy v provozu lihovar státního statku. Byly zde zpracovávány brambory, jednak z vlastní produkce a z nákupu od sousedních JZD. V době sezony byl lihovar v provozu na tři směny. Byly prováděny tak zvané tři zapárky denně – tj. Asi 50q brambor. Kampaň trvala od 1.října do konce března. Zásoby brambor na celou kampaň byly krechtovány. V době provozu se vozily výpalky do okolních obcí podle prodeje brambor a to: do Erpužic, Kšic, Pernarce, Líšťan, takže po dobu kampaně bylo v obci velmi rušno. Lihovarníka v té době zastával Jaroslav Hlinovský, který se po zrušení lihovaru vystěhoval do obce Merklín na Stodsku. Lihovar byl uzavřen na příkaz zkušební komisaře pro vadný kotel. Typ kotle byl tak zvaný „Plameňák“. V tomto roce se v obci objevilo šest nových televizních přijímačů a pět nových osobních automobilů. Z toho jeden automobil zahraniční výroby zn. IFA a 4 automobily tuzemské výroby zn. „Spartak“.